

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent

SUPLEMENT PARROQUIAL

27 de març del 2022

Nº 984

La guerra duu destrucció, misèria i mort. És lamentable, espantosa, horrible, dramàtica, esgarriosa... no s'entén! La humanitat sols té futur amb la RECONCILIACIÓ i la PAU.

El perdó i la misericòrdia retornen la dignitat perduda o dilapidada. La reconciliació ens fa sempre lluminosos d'esperit i de vida.

PREGÀRIA

"Aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu." Lc 15, 1-3.11-32

Jesús, el teu Fill, ens ha parlat tant de tu... Ens ha dit que eres un Pare tot bondat, tot misericòrdia i tot perdó.

Tu que esperes el retorn del fill esgarriat abans –fins i tot– que la gana el faci decidir, fes-nos desitjar que torni a casa qualsevol germà que se n'hagi anat, i fes-nos sentir la necessitat de tornar cada vegada que ens n'hàgim allunyat.

Tu que al fill gran recomanes misericòrdia perquè així sigui de debò fill teu, fes que reconeguem el teu perdó i sapiguem perdonar com tu ens perdones.

Tu que no condemnes ni l'un ni l'altre, fes que mai no ens enlluerni ni la vida dissoluta del petit, ni la rigidesa intransigent del gran: fes que sapiguem reconèixer –i sobretot imitar– la teva bondat, la teva misericòrdia i el teu perdó.

SOM PERSONES DE PERDÓ I DE RECONCILIACIÓ ?

Som persones de relació, i aquesta necessitat sentida de la mateixa manera que pot créixer i prendre formes diferents, també pot refredar-se, deteriorar-se i trencar-se. Prou podem pensar en ruptures de tota mena: familiars, d'amistat, de veïnatge. En les causes d'interessos contraposats, malentesos, pretextos justificats. En les víctimes, pactes i mediacions. I sempre ens podem preguntar: prevaldran positivament els drets i els deures? Es farà justícia? Hi haurà perdó i reconciliació?

És clar, podem tenir experiència de perdonar i de no reconciliar-nos: això no m'ho puc perdonar, això no li puc perdonar, li perdono però em sembla que no m'hi reconciliaré mai... La reconciliació és retrobar-se un mateix amb pau, i tenir pau relacional. Això sí, comportarà el reconeixement dels propis errors, la voluntat de començar de nou amb il·lusió, la magnanimitat sense retreure culpabilitats, i sempre una gran dosi d'esperança.

Avui, a l'Evangeli, ens fixem en una paràbola genial i d'una riquesa inexhaurible, que pot parlar a tothom. La paràbola del "fill pròdig" també es podria anomenar de *"l'home que tenia dos fills"* o *"del pare que no deixa mai d'estimar"*. El fill petit, rebel, trenca la relació de família, perquè vol la seva pretesa llibertat; el fill gran, complidor i gelós, es queda a casa atenent-se al que toca, i no sap perdonar el germà que havia marxat.

Cada u de nosaltres es pot reconèixer en algun dels dos fills, o potser una mica en cada un d'ells, o potser mirem d'identificar-nos amb l'actitud del pare. L'experiència cristiana s'il·lumina contemplant en l'actitud del pare el cor de Déu que respecta, espera pacientment, acull i té a punt la festa del retrobament i de la reconciliació.

En aquesta etapa sinodal pensem en les experiències d'acolliment de les nostres parròquies: s'hi pot trobar la fredor i el consum religiós o uns espais de reconciliació i de pregària? Es podria dir de nosaltres, els cristians, aquella bella expressió atribuïda a Tertul·lià *"mireu-los com s'estimen"*?

Vivim la Quaresma actual marcada per la guerra a Ucraïna. La situació empitjora, amb morts, desplaçats, refugiats. Sebastià Janeras, expert en el cristianisme oriental, ha escrit al setmanari *Catalunya Cristiana* unes reflexions sobre el paper de l'Església Russa en el conflicte bèl·lic a Ucraïna, i acaba amb aquesta genuïna pregària: *"Vulgui la Bogoróditsa (Mare de Déu), especialment venerada pels cristians grecocatòlics sota l'advocació de Zarbanitsa, intercedir per la pau i per la llibertat del poble ucraïnès"*. És clar, continuem pregant per la pau i la reconciliació, que són motius de prou conversió, sempre.

► UCRAÏNA: ASSETJADA PER UNA GUERRA INSENSATA

Ja fa dos anys que van començar les restriccions i confinaments per l'aparició del coronavirus. Des d'aleshores el món ha viscut un malson. Milions de persones mortes infectades per la Covid-19, empobri-ment de moltes famílies, negocis tancats, saturació dels serveis sanitaris i molt i molt de sofriment. Des de fa unes setmanes a poc a poc sembla que es va normalitzant la vida, s'han aixecat unes restriccions, es fan reunions presencials i hi ha una represa en la vida relacional.

Si és cert que no hi ha mal que durí cent anys, malau- radament sembla que també la tranquil·litat té una durada ben curta. Els titulars dels diaris continuen parlant de sofriment i de mort, però ara ja no és la covid-19 la culpable d'aquestes desgràcies. Allò que motiva el dolor és la guerra a Ucraïna. Sembla que el nostre món no es pot deslliurar dels atacs dels quatre genets de l'Apocalipsi.

Hi ha una diferència, important entre la pandèmia i la guerra. La pandèmia és per causa d'un virus, la guerra l'ha provocada la megalomania d'uns dirigents i senyors del poble rus. Tots coneixem, la premsa n'informa a bastament, les raons esgrimides per Putin per justificar la invasió a Ucraïna. Per part meua només diré que, segons el meu parer, cap de les raons esgrimides per declarar la invasió no és vàlida.

No n'hi ha cap de motivació vàlida. Es perd la raó quan, per defensar-la, s'origina sofriment, destrucció, milions de refugiats, fam i, sobretot, la mort d'innocents. La guerra d'Ucraïna, com totes les guerres que en aquest moment hi ha en el nostre planeta (Síria, Afganistan, Iran, Àfrica i moltes més) mai no es poden justificar.

Llegia un article de Jordi Évole a *La Vanguardia*, on fa una descripció de com era la vida a Kíiv abans de la invasió russa, una vida totalment semblant a la que gaudim a casa nostra; l'acaba amb unes consideracions:

A Kíiv la vida era meravellosa i no ho sabien. I passaven totes aquestes coses que s'assemblen massa a les que ens passen a nosaltres. Per això aquesta guerra ens estremeix. Ens té pendents. Ens preocupa. Ens provoca contradiccions. Els bombardejos en ciutats del lemen o Palestina no són gaire diferents dels de Kíiv, però ens agafen més lluny, o simplement maten gent diferent a nosaltres. O això pensem. Som així. Com si les altres guerres fossin un virus xinès del qual no ens encomanarem mai. No aprenem de la fragilitat en què vivim.

És cert, la guerra ens estremeix a tots. No podem quedar impassibles davant les imatges que veiem cada dia al televisor. A la guerra d'Ucraïna s'observa molt de sofriment i mort, com en totes les altres guerres que hi ha en aquest món. I també ens ha d'indignar que mentre uns pateixen i han perdut la normalitat en les seves vides, d'altres s'enriqueixin amb el negoci de la guerra: el comerç d'armes, la intendència dels exèrcits, l'espionatge, etc. (Josep M. Jubany, adaptació)

Que els clams de pau ens desvetllin la consciència fraternal, bo i tenint gestos de conversió en la solida-ritat, la misericòrdia i el compromís transformador.

► SANT ESTEVE: la Missa dels dies feiners

Els treballs per a les reformes del tancament de la Capella del Santíssim de Sant Esteve s'han allargat, però ja s'han enllestit. Aquesta setmana entrant, i des d'aquest dilluns, hi retorna la Missa de les 10 h.

► HORA SANTA al Santuari de la Mare de Déu del Tura

Aquest diumenge, 27 de març, a les 17'30 h, Exposició del Santíssim. A les 18'30 h, res del Sant Rosari i, a les 19 h, la Missa.

► VIA CRUCIS DURANT LA QUARESMA

A SANT FRANCESC: els divendres de Quaresma, a les 15'30, fent el recorregut des de la 1ª estació fins a la capella de Sant Francesc.

Al Santuari de la Mare de Déu del TURA: tots els dimarts quaresmals a les 18'30 h i, a continuació, celebració de la Missa.

A l'església del CARME: els dissabtes quaresmals, a les 19 h i, a continuació, celebració de la Missa.

► ESGLÉSIA DEL CARME: CONFERÈNCIA

Divendres, 1 d'abril, conferència sobre LA PASSIÓ DE LA SAGRADA FAMÍLIA, a càrrec de Jordi Castellet, teòleg, amb la presentació del llibre (20 €) sobre les meditacions dels evangelis i les cartes de Sant Pau.

► FORMACIÓ CRISTIANA PER A ADULTS

Diumenge vinent, 3 de març, a les 17 h, als locals del Casal Marià (1r pis), trobada mensual d'ESTUDI de la BÍBLIA i PREGÀRIA en comú.

► ALMOINA PENITENCIAL

L'almoina penitencial de la Quaresma ha de servir de viaducte per solidaritzar-nos amb situacions precàries dels nostres germans; però al mateix temps és un exercici ascètic que ens serveix per alliberar-nos de tenir la interioritat enganxada als béns materials.

Tinguem en compte la crisi humanitària d'Ucraïna, en la qual està sumida Europa: abonem el compromís per la pau i la reconciliació, el respecte als drets humans i a la dignitat de les persones. Continuem sent solidaris amb Ucraïna, en la pregària personal, a la Missa i en els gestos d'ajuda humanitària que puguem tenir. Per exemple, a través de Càritas Internacional o d'altres organitzacions que coneguem. També a través del gest quaresmal de l'almoina penitencial.

► DESPATX INTERPARROQUIAL

els divendres, de les 18 h a les 20 h

(cal telefonar abans per a una hora convinguda)

Telf. 972 26 04 74 santesteveolot@gmail.com

Mn. Pere 619 153 003, Mn. Andreu 652 684 057

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Narcisa Grabulosa Llorens, als 92 anys

Maria Espona Clota, als 91 anys

Jordi Bassols Capdevila, als 76 anys

Mª Teresa Villarino Mejías, als 79 anys

Pere Tané Fort, als 91 anys

Dolors Fageda Figueres, als 98 anys

Lluís Sanglas Puigdemont, als 93 anys

Carme Espuña Masmitjà, als 84 anys

Carmen González Vera, als 89 anys

Doneu-los,
Senyor,
el repòs etern!